

РЕШЕНИЕ

№ 13102

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **12940** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от П. П., Изпълнителен директор и М. Ц., Председател на Управителен съвет, чрез процесуален представител главен юрисконсулт С. М., срещу Решение № 5209/29.11.2024 г., постановено по НАХД№ 20241110207508 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), 97 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-23-26КИ- 297/18.04.2024 г., издадено от кмет на Столична община, с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждането на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите при строителството им на територията на Столична община на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

Посочените с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Твърди се, че неправилно НП е потвърдено без да е установено виновно поведение от страна на санкционираното лице. Според касатора по отношение на ЮЛ следвало да се докаже виновно нарушаване на установения ред на държавно управление от техни длъжностни лица, което в случая не било сторено. Моли се за отмяна на оспореното решение, като вместо него се постанови ново, с което да се отмени изцяло НП. В условията на евентуалност намира, че са

налице предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Претендират се присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк. Т., който поддържа касационната жалба и моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и издаденото НП. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Кмет на Столична община редовно уведомен, се представлява от адв. П., която моли съда да остави касационната жалба без уважения по подробно изложени съображения в писмен отговор. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор П.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд като правилно.

Административен съд – София - град, I касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че в периода от 09.30 ч. на 24.10.2023 г. до 24.00 ч. на 27.10.2023 г. от страна на „Топлофикация София“ ЕАД били извършени строителни работи на обект с адрес [населено място], район „С.“, [улица] изкоп на улица и тротоар поради аварийен ремонт на топлопровод, за което било изпратено уведомително писмо с изх. № П-13522/24.10.2023 г. до кмета на Район „С.“ - Столична община. На 30.10.2023 г., около 14.50 часа, служители на Столичния инспекторат извършили текущ контрол на обекта във връзка с полученото уведомително писмо, като на място установили, че след извършването на аварийните и строителни дейности е направен обратен насип, но не е възстановена уличната и тротоарната настилки. Контролните органи констатирали, че участъкът не е сигнализиран и безопасен, поради което приели, че не е осигурена безопасна проходимост на граждани и превозни средства. Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол № КП-23-0032146/30.10.2023 г. с приложен към него снимков материал.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-26КИ-297/20.11.2023 г. за извършено нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата. Въз основа на съставения АУАН е издадено и НП № СО-ТИ-Ю-23-26КИ-297/18.04.2024 г., с което на основание чл. 23, вр. чл. 22, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата на „Топлофикация София“ ЕАД била наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Настоящата инстанция намира, че решението на СРС е правилно. Същото е постановено при правилно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустимите доказателствени средства, събрани по предвидения процесуален ред. Изводът на въззивния съд за правилна правна квалификация и безспорно извършване на административното

нарушение е съответен на събраните доказателства и материалния закон. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита, които да обосновават неговата отмяна само на това основание. Същите са издадени от материално и териториално компетентни органи.

Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите за строителството им на територията на Столична община, приет с Решение № 772 на СОС по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., в случаите, когато възстановяването на последиците е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта безопасна проходимост за гражданите и превозните средства в засегнатия участък. Разпоредбата въвежда задължение на експлоатационните дружества за обезопасяване на участъците, засегнати от ремонтни дейности поради аварии, чрез осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства. Тъй като това изисква активно поведение от страна на задължените субекти, то нарушението на това изискване се извършва чрез бездействие, изразяващо се в необезопасяване на проблемните участъци. Нарушенията, извършвани чрез бездействие, представляват едно постоянно незаконосъобразно поведение от страна на нарушителя.

От уведомлението на „Топлофикация София“ ЕАД, до район „С.“ - СО за аварийен ремонт на топлопровод, се установява, че началото на ремонта е бил обявен за 09:30ч. на 24.10.2023 г., а за край на същия 24:00ч. на 27.10.2023 г., т.е. в деня на проверката 30.10.2023 г. аварията е била приключила, но настилка не е била възстановена, като участъкът не е сигнализиран и обезопасен, с което безспорно са създадени условия за възникване на пътни инциденти, поради неосигурена безопасна проходимост за граждани и превозни средства. Това обстоятелство се потвърждава от разпитания по делото като свидетел, актосъставител, от приложен снимков материал, както и от съставеният констативен протокол за извършена проверка. От всички тях се установява, че дупката в момента на проверката е била запълнена само с каменна фракция.

Както констативният протокол от проверката на Инспектората към Столична община, установил посочените обстоятелства, така и снимковият материал са посочени изрично както в АУАН, така и в НП, като доказателства подкрепящи констатациите на органа и към изложеното описание на самото нарушение. И в АУАН и в НП е налице ясно описание на конкретното нарушение.

Нормата на чл. 10 ал. 5 от НИЕТИЗСГСТСО предвижда, че операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

В НП е посочено, че ремонтният участък не е бил сигнализиран и обезопасен по реда на Наредбата. Няма безопасна проходимост на минаващите граждани и превозните средства. Посочено е още, че изобщо няма сигнализация, пътната настилка не е възстановена.

Административно-наказващият орган не е методически орган по ръководство на безопасността при аварийни ремонти, респ. изискванията за съдържание на НП не следва да се приравняват на методическо указание относно цялостното извършване на ремонти и обезопасяване на пътния участък, описващо в най-дълбоки детайли последователността от действия с оглед безопасността на пътя. В този смисъл и в АУАН и в НП ясно е посочено, че не е осигурена безопасна проходимост и не е налице сигнализация на пътния участък, каквото изискване посочената в НП – Наредба № 3 от 16.08.2010г. несъмнено съдържа. Липсата на посочена норма от тази наредба

само по себе си не е нарушение представляващо отменително основание, доколкото изискването инкорпорирано в текста на Наредбата е изписано текстово в АУАН и НП, а санкционната норма и нарушената норма – текстово описани и цифрово посочени. Съдът приема, че изискването за описание на самото нарушение е налице. И същото е подведено в правилната правна квалификация.

За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 22, ал. 1 от Наредбата, съгласно която за юридически лица е предвидена „имуществена санкция“ в размер от 1000 до 5000 лв. Така наложената от АНО санкция в минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение, като при това положение, същата ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

Неоснователни са възраженията на касатора, че неправилно СРС не е обсъдил наличието на вина съгласно разпоредбата на чл. 6 ЗАНН. В случая нарушението е извършено от юридическото лице „Топлофикация София“ ЕАД и попада под хипотезата на чл. 83 ЗАНН. Отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна, т.е. налице е безвиновна отговорност. В тази връзка не подлежи на изследване и обсъждане въпросът за вината, тъй като юридическото лице не може да формира субективно отношение към деянието. Достатъчно е само да бъде констатирано от съответните контролни органи извършването на административно нарушение (в случая това е безспорно установено), за да бъде реализирана административно-наказателната отговорност на съответното лице, като му бъде наложена предвидената в закона имуществена санкция.

Административнонаказателната отговорност на „Топлофикация София“ ЕАД, реализирана с № СО-ТИ-Ю-23-26КИ- 297/18.04.2024 г. е обективна и безвиновна – за възникването и/или за ангажирането ѝ е без значение самоличността на конкретно физическо лице, длъжностното му качество, характера на правоотношението му с „Топлофикация София“ ЕАД и/или проявената от него вина.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че не е налице основание за отправяне на преюдициално запитване на Съда на Европейския съюз по формулираните от касатора въпроси. Значението и смисълът на разпоредбите, чието тълкуване се иска, са достатъчно ясни и прецизни и не будят никакво съмнение по приложението им у решаващия състав на касационната инстанция по смисъла на чл. 629, ал. 3 ГПК.

Не са налице и основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид, което сочи, че деянието не представлява и не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се

отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на разноси е основателно, но няма данни такива да са извършени пред касационната инстанция от ответника, в това число за заплащане на възнаграждение на адв. С. В. П. – САК.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 5209/29.11.2024 г., постановено по НАХД№ 20241110207508 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), 97 с-в.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.